

SPEJDERNES *Magasin*

OKTOBER 1938. NR. 8 22. AARGANG



OKTOBER

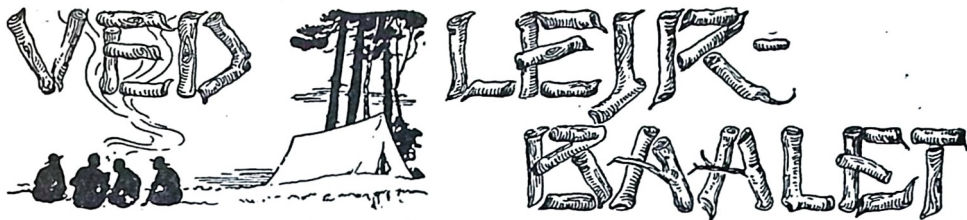
Vildt er du Oktober i Skindklæder klædt
med Blade som gulnende Læder.
Du sidste af Høstmaanederes vejrbidte Æt
Guldaaren for Ætten du græder.

Du spreder dit Guld paa den graasorte Jord
som Kraft til de kommende Tider;
mens Kragerne skrigende søger mod Nord,
og Storme om Trætoppe strider.

De flænger din Læderdragts spraglede Pragt,
saa Blodet langs Rankerne flyder,
du føler Jætternes urgamle Magt,
naar Oktoberstormene lyder.

Du kæmper en Kamp som en Viking i Nord
i hele din Pragt og din Vælde.
Men Jætternes Magt vil dig strække til Jord
i Kraft af Naturlovens Ælde.





MAN KAN BLIVE ROVER,

naar man er fyldt 18 Aar, men det vil i Fremtiden ikke være enhver Spejder, der kan blive det. Roverne vil være et *Elite-Korps*. De vil ikke blot samles til Møder og drage ud paa særlige Roverture om Søndagen. De vil vise, at de forstaar det Krav, der maa stilles til gamle Spejdere om Hjælpsomhed overfor det Samfund, de lever i.

MANGE SPEJDERE PAA 17 AAR

har vanskeligt ved at deltage i almindeligt Patruljearbejde, fordi deres Tid er optaget af Eksamenslæsning eller Aftenskole. Disse Spejdere vil i Troppen kunne samles i en Patrulje, som træner til Roverproven. Roverproven skal bestaa, førend man kan blive Rover, ligesom Spejderproven skal tages, inden man bliver Spejder.

Først og fremmest skal man være 1' Klassespejder. Dernæst skal man som sagt tage Roverproven, som kræver Dygtighed i mange forskellige Grene af Spejderarbejdet. Een af de vanskeligste bliver at klare sig alene paa en 24 Timers Tur under primitive Forhold med primitiv Proviant, ingen Kogegrej og Brøddudlevering. Ligeledes skal man vise, at man har Færdighed i Pioneerarbejde og forstaar at bruge Økse og Kniv.

Ved denne Prøve sikres det, at kun praktisk dygtige Spejdere bliver Rovere.

VORT LAND HAR BRUG

for saadanne Rovere til Hjælp ved frivilligt Arbejde. Der er Opgaver nok. Tænk blot paa, hvad der kræves af Mandskab til det frivillige Luftværn; der er Opgaver her, som netop gamle Spejdere skulde være særlig forberedt til at løse efter deres mange Aars Spejderliv, hvor de har

lært at arbejde sammen i Hold i Patruljen. Luftværnstjenesten er kun en af mange Opgaver. Samariterarbejde er en anden.

Korpsets Roverleder, *Thorkild Glad*, organiserer Rovernes Deltagelse i Samfundshjælpetjenesterne, Kolonnernes og Divisionernes Roverførere vil organisere Arbejdet indenfor Kolonne og Division, saaledes at de forskellige Rovertruppe kan arbejde sammen ved Løsningen af Opgaverne.

Enhver, der vil være Rover, skal desuden stille sig til Raadighed som Bloddonor, selv om der ikke overalt i Landet er Mulighed for at yde denne good-turn overfor de Medborgere, hvem en Blodoverførsel vil kunne gengive Sundhed og Styrke, for ikke at tale om de Tilfælde, hvor det gælder Liv og Død.

ET LANDS UNGDOM

vil jo forholdsvis faa Aar frem i Tiden være dem, der er bestemmende i Nationens Liv. Derfor lægger alle Nationer Vægt paa at samle deres unge i Korps eller Grupper for at dygtiggøre dem og for at styrke Nationen ved de unges Deltagelse i de frivillige Samfundsopgaver.

Det kan med Rette forventes af Spejderne, at de slutter op om et Arbejde af denne Art. Vort Korps har her en Opgave at løse, vore gamle Spejdere har her denne Opgave at løse.

De, der har den fornødne Dygtighed som Spejdere, som er villige til at deltage i Samfundstjenester, og er villige til fortsat at leve efter Spejderloven, kan blive Rovere. Andre ikke.

For Roverne skal være et Elite-Korps.



Den store svenske National-Lejr

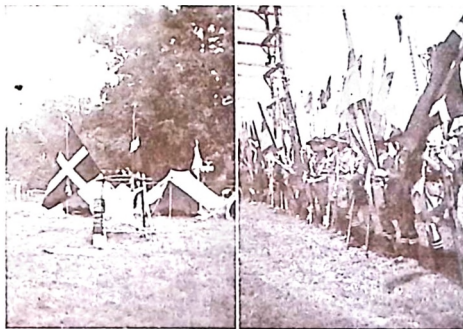
Träff i
Tullgarn
Tretiåtta

»Träff i Tullgarn Tretiåtta«, saadan lød Pa-
rolen for Svenska Scout-

unionens store Landslejr ved Tullgarn Slottet i
Sveriges Skærgaard.

D. D. S. mødte med et flot Hold paa 80 Mand
under Ledelse af Tropsfører Erik Duch fra 3.
Odense.

Vi samledes i København den 28. Juli med vore
grønne Kammerater, og om Aftenen tog vi med
Færgen til Malmö, hvor der overnattedes. Næ-
ste Morgen tidlig begyndte den 700 km lange
Rejse med Ekstratog op gennem Sverige, og om
Aftenen naaede vi Lejren. Efter at vi havde faaet
anvist vor Lejrplads, varede det ikke længe, in-



Danmark —

og alle de andre.

den Tetlene var rejst og Holdet inddelt i 3 Trop-
pe med hver sin Lejrplads uden om »Danmarks-
torvet«.

Hele næste Dag, Lordag, gik med at indrette
Lejren, saa den kunde staa fiks og færdig til
Aabningen, Søndag Kl. 14.

Lejren var smukt beliggende mellem Skov og
Vand paa en stor Halvø, og da Vejret gennem
hele Lejrperioden var straalende fra Morgen til
Aften, betingede dette alene en stor Succes.

Danskerne fandt sig hurtig til Rette i disse
skønne Omgivelser, og da vi efterhaanden fik
gjort Økonomichefen opmærksom paa vore »sære«
Vaner med Havregrod om Morgen i Stedet for
Blodbudding eller Kalvesylte, gik det hele ud-
mærket.

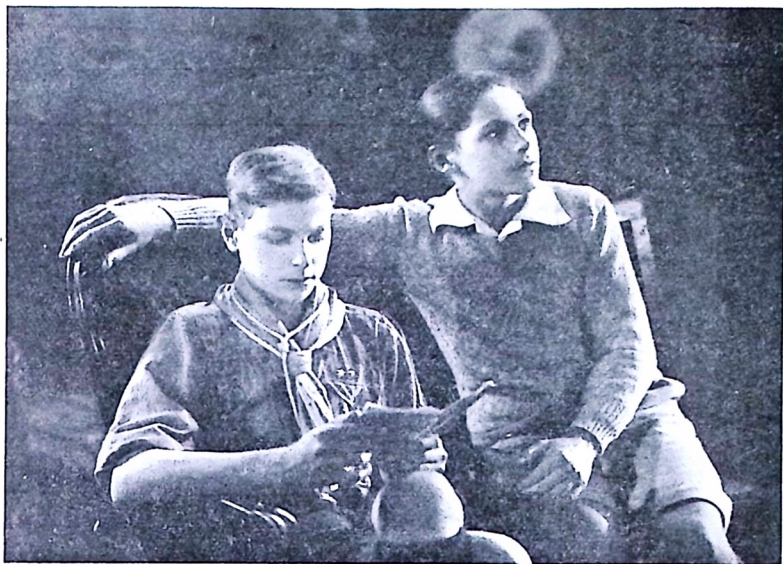
Søndag samledes alle Lejrdeltagerne — 6200
Spejdere fra 14 Nationer — paa Gustav Adolfs
Torv for at se Lægerchefen, Prins Gustav Adolf,
aabne Lejren. Præcis Kl. 14 ankom Prinsen med
hele sin Stab, og Lejrens store 20-Mands Orke-
ster spillede »Du gamla, du fria ...« mens hele
Forsamlingen rejste sig. — Prinsen holdt en kort
Tale og erklærede Lejren for aaben, hvorpaa alle
tilstedeværende Nationers Flag gled til Tops
sammen med Lejrens Flag. Samme Aften star-
tede en Stafet, der skulde køre til Kongen paa
Øland og overbringe ham en Gave fra de 4 Korps.

Efter dette marcherede vi alle ud til Lejrbaals-
pladsen, som laa paa en Skrånt ud mod Havet.
Her var bygget en stor Scene, oplyst af vældige
Projektører og med et glimrende Højtaleranlæg.
Musikken kom her fra et elektrisk Hamon-Organ,



Den norske Spejderchef H. Møller-Gasmann
sammen med den finske Spejderchef Eric
Vasaström og en af det danske Holdes Førere.

Er du en skarp lagftager?



Se paa dette Billede af en Spejder og en civil Dreng i ½ Minut, og blad derefter om til Side 209, og forsøg at besvare de der stillede Spørgsmaal. — Hvis du kan besvare over Halvdelen rigtigt, er du en skarp lagttager.

der var indbygget i Scenen. Her holdtes 5 Gange i Lejrperioden et stort Baal, de øvrige Aftener var der »Häradsvis lägerbål«, »Förbundsvis lägerbål« og »Förbrödrings-lägerbål«.

Mandag stod i Kungparadens Tegn. D. v. s. Kongen kom ikke; men alligvel samledes vi alle paa Torvet for der, gennem Højttalere, at høre Prins Gustav Adolf tale med Kongen i Telefon, meget fikst arrangeret! Denne Aften havde Lejren Besøg af Krigsskibet »Gotland«s Besætning,

og ved Baalet lavede de en Underholdning og viste, hvordan man blev døbt af Neptun, naar man første Gang gaar over »Linien«.

Tirsdag var det danske Hold i Stockholm paa en dejlig Tur, hvor vi saa: Stadshuset, Stadion, Slottet, Slotskyrkan med Sct. Georg og Dragen, Skansen og de store Varehuse.

De følgende Dage gik med Ture i Omegnen af Lejren og Sejlture i Skærgaarden og Besøg i de andre Lejre. — Om Fredagen havde vi Reception i den danske Lejr, hvortil Prinsen med hele Staben og Spejderchefer fra Norge og Finland samt Huber Martin og andre udenlandske Repræsentanter var indbudt. Ved denne Lejlighed fik Tropene og Patruljerne nogle værdifulde Autografer paa deres Skind.

I de Sportskampe, som udkæmpedes i Lejren, klarede Danskerne sig fint, især i Svømning, hvor vi klarede 3 Førstepladser og fik en meget rosende Omtale af Prinsen.

Der blev i Lejrtiden bygget en »Minde-Stugan« over den afdøde Spejderchef Ebbe Lieberath, og ogsaa ved dette Arbejde tog vi livlig Del.

Saa den 7. August sluttede Lejren med et stort Baal, hvor et meget stort Fyrværkeri satte Punktum for disse 10 herlige Dage vi havde tilbragt i den store Lejr.

Teddy.



Indien og Polen
skriver Autografer til Danmark.



PAA FYRINSPEKTION

Vor flyvende Medarbejder har været med Fyrvæsenet paa Inspektionstur i Kattegat og skildrer her sine Indtryk

»Klokken er halvfire — saa er det sket!«
Døren til min Kahyt klappes i igen med et Smeld. Hvad er det, der er sket? Tanker myldrer frem i min endnu slumrende Hjerne. — Jo, nu er jeg med, jeg er ombord i Fyrtransportskibet S/S »Kattegat«.

Som et Lyn kommer jeg i Tøjet og ti Minutter efter stiller jeg nybarberet paa Broen, hvor Kaptajn Petersen er i fuld Gang med at manøvrere »Kattegat« ud gennem Hullet ved Orlogsværftet.

Morgensolen spiller lystigt over Sundet, da vi for fuld Kraft forlader København. Skruen maller Vandet op i en munter Strømdans med Tusinder af smaa hvirlvende Bobler. — Eventyret er begyndt.

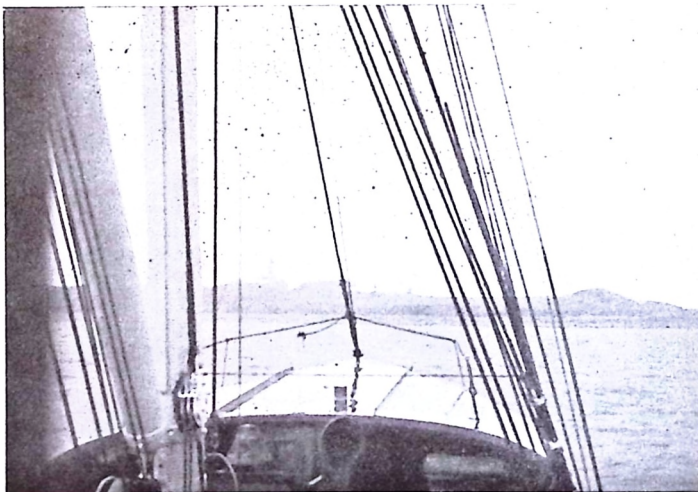
Ud for Taarbæk Rev dukker Styrmand Lichtenberg op paa Broen, og da Kaptajnen præsenterer os for hinanden, faar jeg stukket en solid venstre Haand ud. Gammel Spejder!

Dette giver paa Forhaand Turen et ekstra Plus, dette at møde en Spejderkammerat, hvor man mindst havde ventet det.

Paa Turen op gennem

Sundet til 1. Station paa Vejen, Hesselø Fyr, gjorde jeg under Lichtenbergs Førerskab hele Skibet fra Mast til Kol, fra Fyr til Bro — og lærte mere Skib paa de to-tre Timer end hele mit Liv tilforn.

Saa kommer vi paa Broen igen — Morgentaagen har lagt sig som et Slør over det hele. Bedstemand Petersen, Kaptajnen og Rorgængerens stirrer ud i det graa Intet. Lichtenberg og jeg giver os til at stirre med.



Taagen lettede og det mørke Punkt blev Hesselø.

Intet! Absolut intet er at se — —

Ikke en Lyd — uden Bølgenes Sang mod Stævnen, ikke et Glimt i den graa spærrende Taage.

»Vi skal nu være her,« mener Kaptajnen og tænder Piben — klar til en Törn.

»Vi er der —« fastslår Bødstemanden. Krog glider ned fra Broen og gaar forud, hvor man er ved at gøre klar til Landgangen. Overmatros Hansen staar med Lodlinen og hiver ind. En Række Tal svirrer op paa Broen, for mig lyder det som Numrene i en Tombola, men der er aabenbart en dybere Mening med det, for pludselig hører jeg: »Lad Ankeret gaa«. — Det rasler og river i »Kattegat«, Maskinen stopper, og nu rider vi for Anker.

Der hører en enorm Sikkerhed til, saadan uden videre at regne med, at vi er der — men vi var der. En lidt mørkere Klat i Taa-gen antog pludselig Form og ligesom et Tæppe trækkes til Side, gled Øen med Huse og Fyr frem. Vi laa en 250 m fra Land, lidt for vestlig, men hvad brød jeg mig om det — vi var der.

Og jeg skulde med i Land.

Pr. Jolle.

Det er næsten altid et Held at jeg er alene paa disse Ture for »Spejdernes Magasin«, for min Nedstigning eller rettere Nedstyrtning i Jolle var for festlig til at overværes af Læserne. Det ene Ben (højre) ragede et godt Stykke ud i Luften — mødte Baaden i »Gulvhøjde« paa Toppen af en venligsinde Bølge — jeg slap med det andet Ben (venstre), Baaden var i Bolgedal et Par Meter længere nede

Jeg kom i — Jollen og Turen begyndte. Op og ned, ned og op — saa skurer Kølen mod Stranden og i næste Nu griber Baaden af en fem-seks Mand, der med et gevaldigt Snuptag river os halvt op paa Land.

Here we are!

I Hælene paa Styrmanden trasker jeg med op til Fyret for at hilse paa. Og alt er klart heroppe til det. Kaffekanden er varm, den friskbagte Søsterkage dufter. Men der er ikke rigtig Ro til at nyde det, for Fyrtaarnet lokker. Og omsider starter vi.

Trin efter Trin — en Uendelighed af Trin — endelig. Men Udsigten er Sliddet værd. Hele

Nordsjælland, en stor Del af Sydsverige ligger som et plastisk Kort for Fødderne. Saa langt Øjet rækker nordpaa ser vi Øresund og Kattegat med de mange smaa lumske Grunde og Rev, alle afmærket med Bøjer eller Koste.

Da vi kommer ned, kommer Hansen netop ind af Døren. I samme Nu styrter Fyrets Yngste — en herlig Knægt paa 3—4 Aar — sig i Favnen paa Overmatrosen med et straalende: »Da' Kattegat-Hansen!« Hansen smiler over hele Ho-

vedet og marcherer stolt ud i Køkkenet med Drengen. I Løbet af de næste Minutter forstod jeg, hvor vigtig en Type som Hansens er inden for en saa kolossal Organisation som Fyrvæsenet. — Han er ikke Reglementer, han er ikke Rekvisitioner — men han er det rent menneskelige Bindeled mellem de mange Mennesker ude paa Stationerne, paa Fyrskibene, kort sagt, hvor Orga-

nisationen varetager alt det fornødne, varetager den Type det menneskelige, det kammeratlige. Tusinder af Ting husker han, men netop disse Tusinder af Ting, der sætter Stregen gennem t'et og som gør Tilværelsen lettere at tage.

Og Dagene, der kom, viste, at det ikke blot var Hesselo, der var Hansens Domæne — nej, hele Fyrvæsent kendte Kattegat-Hansen, og fra Syd til Nord, fra Øst til Vest stoler de paa ham og han paa dem.

Styrmanden og jeg var først ved Jollen og godt paa Vej i den, da Folkene kom — vi selv sorger for Afgang, da hver og een havde travlt med Breve og Aviser.

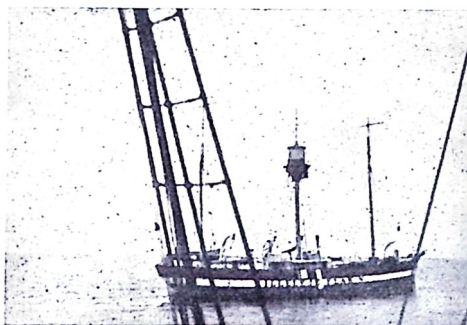
Opstigningen gik bedre — og saa stampede Maskinen igen rundt. Nordpaa.

Medens det meste af S/S »Kattegat« gik i Køjerne for at faa en lille een paa Øjet, mødte jeg paa Broen hos Styrmanden til Navigations-Kursus. Det blev en Festforestilling — ikke Carl-

sen? Min første Lektion som Skibsfører bliver ganske afgjort min sidste. Det egner en Landkrabbe sig ikke til.

»Vi lægger Linealen igennem dette Punkt, trækker den Linie ud fra de Kendsgerninger vi ved, Strøm, Vind, Fart o. s. v. og faar Linien... ..«

»Har De forstaaet?«



Gilleleje Flak laa for —

Tora — tora (hvilket i det Sprog betyder: ikke forstaaet).

»Saa fortsætter vi i Morgen —«

»Anna — Anna —« skyndte jeg mig at svare, fordi det nemlig betyder forstaaet.

Efter en Tur i Maskinen — 39° — gik jeg forud til mig selv. Hovedet snurrede af Vinkler og Tal, af Maal og Enheder — jeg trængte til at være ene.

Det var jeg cirka eet Minut, saa lod det: *Fyrskib i Sigte*.

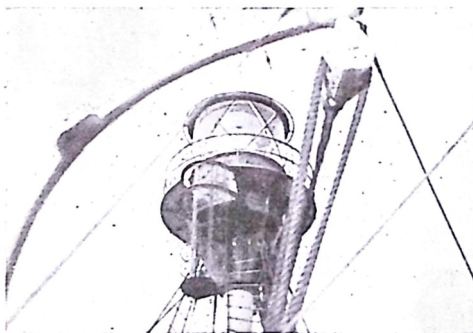
Op igen. Det var Gilleleje Flak.

Og saa var mit første Fyrskib der. Hvor er de egentlig smukke. Røde Skrog med hvide Korslinier, gul Overbygning og den store Lanterne paa Toppen.

Langsomt manøvrerede vi op paa Siden. Trosser kastes, og nu ligger vi.

Jeg ved, at Fyrdirektøren skal paa Inspektion næste Postgang — men han kunde for saa vidt ligesaa godt være mig, for mere »i Orden« kunde Fyrskibe ikke blive. Der var nyspuet overalt, velholdt Maling, Metallet skinnende og straalende og hver en Rebstump laa kvajlet op paa Plads. Sammen med en Fyrmand kravlede jeg gennem Skibet. Egentlig maa det være sjovt, saadan at bo ude paa Havet.

Vi glider roligt op paa Siden af Fyrskibet — Fortøjningstrosser hviner over, gores fast — Maskintelegrafen smelder *Stop*, Skruen stopper og nu ligger vi Side om Side med Fyrskibet. Der er lidt Bolgengang, saa af og til er vi i Højde med Fyrlanternen og af og til ser vi ret ind over Fyrskibsdækket.



Højt over Dækket sidder Fyrskibets Lanterne, der Nat efter Nat sender sine hvidlige blege Lys ud i Mørket for at advare Skibene mod Gillelejegrundene. Nat efter Nat passerer dette Skib af Mænd, hvis Opgave det er at værne og vejlede Skibe af alle Nationer. Her spørges ikke om det er Ven eller Fjende, rig eller fattig — Luksus-

yachten med guldprydede Styrmand og en hel lille Admiral ved Roret — Fiskersmakken med Fatter selv ved Pinden i en stoppet sildeskælptrydet Vams — begge bøjer de af, naar Fyrlanternen advarer —

Der er een, der kalder paa mig, det er Carl-sen. Han vil have mig over paa Fyrskibet. Jeg tager igen et meget stort Skridt ud i Luften og havner paa Fyrskibsdækket.

Saadan et Fyrskib har 11 Mands Besætning og udgør egentlig et lille Samfund for sig. Skipperen er Hovedet, han har Kommandoen, Ansvarret og den administrative Ledelse, Kokken er Chef for det mere materielle — han regerer i en herlig lille Kabys (Kokken paa dansk) og har Lækkerier som Køleskab, Gaskomfur o. s. v. til sin Raadighed, der er Spiserum, Soverum, Op-holdsrum, foruden det tekniske, nemlig Maski-nen og Radorummet. Og saa er der een Ting til, der næsten er en Livsbetingelse for det lille Samfund — *Værkstederne*. Her leves Livet i Fritiden — for husk, at selv om det tager Tid — megen Tid — at holde Skibet i den monstervær-dige Orden og Stand, saa er der mange, mange Timer i Døgnene, hvor der selv med god Vilje ikke kan findes flere Ting at udbedre, reparere eller holde , — saa tyer disse Mænd til Værk-stederne. Her snedkeres, her smedes, her ma-les, her ciceleres. — Een fremstiller de skønne-ste Dukkehjem med Møbler og Huseraad — Ting, der i Butikkerne vilde koste eventyrlige Summer — (naar han kommer i Land, forærer han gerne det hele væk! — en anden laver Navneplader til Døre, en tredje interesserer sig for Modelskibe, en fjerde arbejder med Linoleum og Træsnit i flere Farver og saa fremdeles.

Hver Mand har sin lille Hobby, der beskæfti-ger ham i Fritiden.

Dag og Nat er han ombord i sit Job, saa de fjorten Dages Ferie, han har efter en Maanedes Tjeneste, er egentlig slet ikke Ferie, det er op-sparet Fritid. — Vi havde to Mand med, der skulde i Tjeneste, og de er nu gaaet ned hos Skipperen for at melde sig til.

Pludselig hører jeg et underligt Brøl ret ude for mig: *Pumpe igang*.

Som et uregelmæssigt Ekko gentages *Pumpe igang* af den nærmeste. Det springer videre op over Dækket — gribes i Flugten ind over Ræ-lingen til S/S »Kattegat« og sendes i tre-fire forskellige Stemmearter videre ned til Hammer i Maskinen.

Det naar ham — og returneres nu hele Vejen tilbage. Det var en straalende Oplevelse — og den gentog sig, da Fyrskibstankene var fyldt og ved hvert eneste Skib. Jeg er ikke bange for at sige, at jeg kan *Pumpe igang* paa samtlige Dan-

marks Dialekter, ligefra læssøesk til falstersk.

Pumpe væk —

Vi er klar til at sejle igen — det hele har taget en 20 Minutter. De sidste Hilsener veksles. — Man faar lige endnu et Par Missioner paa Faldrebet, et Brev til Kæresten langes over Rælingen — Kaptajn Petersen slaar paa Maskintelegrafene —

Klar frem. — Langsomt frem. — Halvkraft frem. — Stop. — Halvkraft frem. — Fuldskraft frem.

Det fløjter nede i Maskinen — Mester Roed gaar hen til Talerøret og svarer.

Alt vel — lyder det fra Broen, *alt vel* gentages, og nu stamper S/S »Kattegat« frem over gennem Kattegat.

I Nærheden af Samsø faar vi Øje paa noget underligt i Vandet — Kikkerterne frem og — en tom Sildekasse tegner sig klart i de stærke Glas. Intet

Der gaar en sjov Historie inden for Fyrvæsenet — det var en Mine, der var observeret af flere Skibe — Marinen blev alarmeret, Flyverne strøg ud og Fyrvæsenet dampede af — Dage gik, og medens de andre opgav Eftersøgningen efter en Dags Tid, maatte Fyrvæsenet søge videre — Fyrvæsenet skal nemlig sørge for at Farvandene er klare. Omsider fandt man nede omkring Falster Minen — forsigtigt listede man ind paa den. Hornene strittede faretruende op over Vandfladen — det var den visse Død at støde paa her — Maskinen gjorde sine Omdrejninger saa langsomt som den overhovedet kunde — nu, nej nu var man inde paa den, en Baad blev bemandet, Liner kastet og saa kom man hjem med en gammel kasseret Kurvestol, der flød med Benene i Vejret. —



Lodsbaaden fra Grenaa henter Feriefolkene —

Det lyder latterligt, og man griner ad den Historie — men trods alt, var det Døden, der lurede, hvis Og betegnende er det — ingen

trykkede sig, ingen søgte at undgaa Jobbet — Pligtfølelsen her er stærkere end noget andet Sted.

Flere Fyrskibe besøges og omsider er vi naaet op mod Frederikshavn. Her gaar vi ind for Natten.



Mester Roed og Hammer entrede Bøjen —

Tidlig næste Morgen kommer en høj, markeret Skikkelse ombord — det er »Petersen med den lille hvide Pose«. Jeg havde hørt ham omtale og vidste, at det var Fyrvæsenets Tillidsmand i Jylland.

Petersen sørger for, at de Handlende, der skal levere Proviant til Skibene, er paa Pletten, naar S/S »Kattegat« steamer ind, Petersen sørger for Post, hvis vi kommer efter Lukketid — eller før, Petersen har Forbindelse med de Folk, der skal ud paa Afløsning — kort sagt, Petersen sørger for alt er O. K. og at der ikke spildes eet Minut med overflødig.

Grøntsager, fersk Kød, Fisk o. s. v. stuves ned og saa damper vi af igen.

Skagens Fyrskib — sender selv Motorbaaden over —, det sparer Tid — og saa gaar Turen sydover igen. Vi faar Forbindelse med Læssø Fyrskibene, der udelukkende er bemandet med Læssøboere, vist nok de eneste Fyrskibe i Flaaden, der er lokalt bemandede, Afløsningen, vi har med, skiftes og senere paa Dagen mødes vi med Lods fra Grenaa, der tager »Feriegæsterne« med i Land.

(Fortsættes Side 212)



Jan skuer ud over Havet.

GRUPPE 2. — 2. Præmie.



Patruljeteltet.

GRUPPE 1. — 2. Præmie.

Resultatet af den store

Bedste Billede: Nederst til venstre.

Herunder:

GRUPPE 2. — 1. Præmie.

Samtidig tilkendt Præmien som det bedste af samtlige Billeder.



Gruppe 1: Instruktive Billeder.

1. Præmie: Rasmus Nielsen, Puggaardsgade 7, København. Sct. Jacobs Trep.
2. Præmie: Poul van der Klein, Brohusgade 1 A, 4. Sal th., Kbhvn. 1. Nørrebro.

Gruppe 2: Portrætter af Spejderkammerater.

1. Præmie: Rasmus Nielsen.
2. Præmie: Erik Svendsen, Tønder. 1. Tønder.

Gruppe 3: Situationsbilleder fra Spejderlivet.

1. Præmie: Erik Svendsen.
2. Præmie: Ole Glistrup, St. Torvegade 13, Rønne. 1. Rønne.

Gruppe 4: Tropslokalers Indre.

Ingen Præmiering, da ingen af de indsendte Billeder var taget med Konkurrencen for Øje.

Gruppe 5: Dyrebilleder.

1. Præmie: Mogens Tarp, Ø. Boulevard, 8, Nakskov.

GRUPPE 1. — 1. Præmie.





GRUPPE 5. — 2. Præmie.



GRUPPE 3. — 2. Præmie.

FOTOKONKURRENCE

Belønnet med et Skovmandstelt.

2. Præmie: Jørgen Storm-Petersen, Acaciavej 5, Kbhvn. V.

10 Ekstrapræmier.

1. Helmer Nielsen, Amagerbrogade 57, S.
2. Kurt Emil Weidhaas, Lyongade 11, N.
3. Preben Bechmann, Gormsgade 11, N.
4. Bent Thomas Larsen, Klostervang 16, Roskilde.
5. Erik Sommer Larsen, Godthaabsvej 56, F.
6. Aksel Iversen, Aastrupvej 63, Haderslev.
7. Flemming Lerche, Islands Brygge 11, S.

GRUPPE 5. — 1. Præmie.

8. Bent V. Hansen, Ph. Schousvej 22, F.
9. Louis Lange, Rugaardsvej 145, Odense.
10. Elgil Mathiassen, Skjernvej 8, Aarhus.

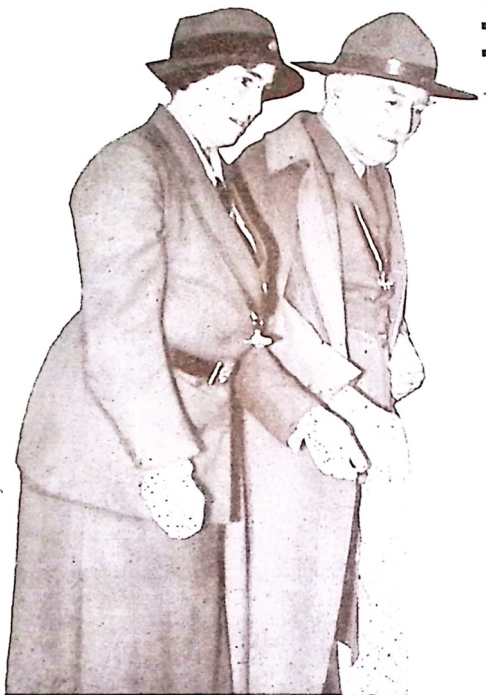
Vi ønsker Præmietagerne til Lykke og takker iøvrigt for den store Tilslutning, og haaber næste Gang at møde lige saa stor Interesse, naar vi kalder til Konkurrence.

Red.

GRUPPE 3. — 1. Præmie.



Verdensspejdercheferne i København



*Lady og Lord Baden-Powell,
da de vinkede Farvel.*

Dagene før havde Spørgsmaal og Svar krydset hinanden. — Kommer B.-P.? Vil han være allright nok til at komme til Lejrbaal? Nogle mente ja, andre nej, og desværre blev det de sidste, der fik Ret.

Men — vi oplevede alligevel endnu en Gang at hilse paa vor gamle Chef, selv om det var paa Afstand. Man kan begejstres af en Ting, man kan besættes af en Idé — men det er som intet mod den Bølge af Taknemmelighed og Gen-synsglæde, der skyllede op mod Broen, hvor B.-P. ved Afrejsen viste sig.

Hver eneste Mand, der var paa Langelinie, skreg, raabte, jublede og vinkede. — Jens, der havde Taget af en Taxa i Besiddelse, lagde for og Masserne fulgte ham.

Og som Afslutningen var Begyndelsen.

Vi mødtes i osende Regn — traditionel Regn forresten, for hver Gang Bademester Povlsen stævner til danske Farvande, øser det ned i

*Indtryk, Stemninger og Referat
af vor flyvende Medarbejder.*

Spandevs. Og B.-B. huskede Dagene i 1924, da vi døbte ham Bademesteren i Styrtregn.

Modtagelsen med Faner og Standere blev inviteret om Bord i Tørvejr og blev modtaget af Sir Percy Everet, Baden-Powells Stedfortræder.

Derefter begyndte Klokken at blive saa mange, at Modtagelsen tomtes langsomt ned ad den lange Landgangsbro. Kontorer og Forretninger og Skoler ventede.

Om Formiddagen var de engelske Førere paa Rundtur til Frederiksborg, Kronborg, Tuborg og et Smut forbi Fredensborg. — »Magasinet«s Læsere skulde have et Referat, og vi startede for at finde dem — først saa vi et Vogntog. Det var den Del af Englænderne, der skulde til Frokost paa Langeliniepavillonen med de danske Korps' Førere og som alligevel skulde se Nord-sjælland. Vi filmede, fotograferede og fløj saa af Sted igen. Efter en Svipetur ned omkring Rungsted fandt vi den 20 Vogne store Kortege, der snoede sig som en flerleddet gul Orm op langs Kysten. Et godt Stykke uden for Helsingør naaede vi den og strøg i flot Stil op paa Siden. Englænderne hilste og vinkede og medens Ras drejede paa Kassen, gled vi videre frem. Vi skulde have dem ved Indkørslen til Kronborg. Vi fik dem.

Solen svigtede Traditionen for en Gangs Skyld



*Verdensspigespejderchefen taler i Københavns
Raadhus.*

og gav sig til at skinne — Kronborgs Taarne og Spir lyste og Vinden smeldede Vagtens Dannebrog ud i lystig Dans. Hvor er man glad over at være dansk, glad over, at vise sine Skatte frem til venligsindede Gæster — glad over at slutte Venskaber, der holder ud over Dagens Kiv og Strøb.

Englænderne blev ført ned gennem Kassematterne, hilste paa Holger Danske, og da der for Tiden er større Reparationsarbejder i Gang i Slotsgaarden, var Stilladserne snart besat med fotograferende og filmende Spejdere. Pludselig skingrede en Fløjte gennem Gaarden — hvad nu?

Afgang.

Frakosten i Julebæk blev mindst lige saa vellykket som den i København. — Vi snakkede og sludrede, — hvor Ord ikke slog til, hjalp Fingre og Smil. De danske Fætre og »Kusiner« — maa man vist kalde Pigespejdere for — anstrengte sig og alle forstod.

Og saa var vi paa Vej igen — til Frederiksborg Slot.

Solen skinnede endnu, og Englændernes Begejstring over den skønne Bygning var stor — og Begejstringen steg, da vi kom ind i Slotskirken.

Hvor er dette Kirkerum skønt — Lyset falder ind gennem de store Mosaikruder, Loftet med de utallige Forsringer, de aarhundredgamle Stole, Skjoldene langs Pulpituret — alt var Fred.

Efter en kort Orientering paa Engelsk, spillede Organisten paa det berømte historiske Orgel.

Englænderne studsede — det kunde da ikke være rigtigt — ingen vilde tro, at dette Orgel er Aarhundereder gammelt — den lyse Klang, de dybe Stemmers underfulde Sang, Organistens Leg paa de gulnede Tangenter — alt gjorde, at Englænderne næsten ikke var til at drive derfra.

Og for hver Sal vi kom igennem, steg Begejstringen, der var lige et Maleri, der en Stol, de absolut maatte se, og der et Gobelint og der

Jeg tror sjældent at Frederiksborg har haft mere interesserede Gæster.

Men vi maatte af Sted. Lejrbaalet i Ulvedalene kaldte. Ulvedalene — jo, paa det Tidspunkt vidste vi ikke, at Korpserne havde flyttet det fra Ulvedalene til Forum. Det fik vi først at vide i Hillerød ved Udskørslen, hvor en Spejderfører, der altsaa havde Radio, havde hørt det. Og saa kom »Spejdernes Magasin« atter først med en Nyhed.

Grønne Spejdere, gule Spejdere, grønne Piger, blaa Piger, blaa Søspejdere stævner mod Forum. — Biler, Cykler, Dreng, Piger, Voksne, Hunde — alt er een Forvirring i Omegnen. Marcherende Troppe, løbende Patruljer — alle skal de til Lejrbaal.

For vi havde Lejrbaal — rigtig saadan med Røg, der sved i Øjnene, og vi havde Radioudsendelse — alt var som i Ulvedalene, undtagen Ulvedalene. Men Stemningen kom ret hurtigt — Rummet er saa højt derinde, at vi snart frigjorde os for den Fornemmelse af at være i Hus.

Vi sang, vi lo, vi raabte, vi glemte Hatten! Vi morede os lige saa godt alligevel. Og i Følge gammel dansk Skik præsenterede vi Aftenens Gæster, ikke blot Englænderne — men ogsaa andre udenlandske Spejdere, der gæstede Danmark. Det er en herlig Skik, der sent gaa af Brug. En lille Hollænder, et Par Islændere, en Nordmandinde, en Franskmand, en hel Stribe från hinsidan, o. s. v. og først og sidst Englænderne.

De skuffede ikke — vi havde ellers ikke drømt om det. Men maa jeg sige lidt stygt om det Baal — det var os selv: *Vi kan ikke synge!* Vi kan ganske simpelt ikke lukke Munden ordentlig op. Hver anden synger med Tønen nede i Maven til sin egen Fornøjelse. Der var en ca. 500 Englændere og en 5—6000 Danske — men Englænderne sang bedre, klarere! Der maa vi gøre noget!

Næste Gang vi samles i Forum maa Ruderne i Loftet klirre med — er det en Aftale?

Efter forskellig Underholdning kom Aftenens Baaltale. Det var K. F. U. K.-Spejdernes Korpssekretær, Frk. Burchardt. Een af de bedste Baaltaler, jeg har hørt — aktuel, klar og rigtig. Det var en Fornøjelse at høre hende og saa meget des bedre, hele Landet hørte Talen gennem Radioen. Don Potter spandt — jeg gaar hjem og lægger mig for Fremtiden — for spinde, det kan jeg ikke! Det er muligt Don kan lære mig det — men mestre ham — nej. I husker Forsiden i September-Numret derindefra.

Sir Percy — et Kapitel for sig. Humor, Dreng, Mand, Fest og Glæde er vidst de bedste Udtryk for ham. Han kom humpende op gennem »Solist-



Jens oversætter »den gamle« Sir Percy's Erindringer fra Verdens første Spejderlejr.

gangen« — mangen en lille Spejder havde ondt af at den gamle Mand skulde slæbes op til Mikrofonen — det var Synd, hvis ikke han ved Tanken om sine første Lejrbaal havde faaet sin Ungdom tilbage og nu sprang rundt som en Ulv, maaske Spejder — men ikke en Dag ældre.

Vi horte den gamle »Een gon jam-a«, sunget af de mindste Spejdere ombord paa Spejderskibet. (Det var da et Held, at han havde ladet de største blive hjemme, for de mindste var granvoksne Karle allesammen).

Lady B.-P. talte — stærkt, indtrængende, og vi forstod hendes Ord, instinktmæssigt før de blev oversat. Det var et uforglemmeligt Øjeblik, da hun bragte sin Hilsen fra Chefen og da »God save the King« tonede op gennem Hallen var Struberne slørede af Bevægelse. Det var et skönt Øjeblik. —

Saa flammede Baalet op igen, og efter en Sang sluttede Fritz Lerche med Andagt.

Det blev een af de store Aftner i Spejderbevægelsens Historie, maaske endda større, fordi B.-P.s Aand og Vilje prægede hvert Ord, hver Handling derinde ved Baalet.

Overalt i København mødte vi Englændere den næste Dag. Overalt saaes deres friske Smil og interesserede Færden. Modtagelsen paa Raadhuset, Besøget i National-Musæet. Og alle Vegne hilste de paa os — og læg Mærke til, det var ikke blot Uniformerne — nej, det var langt sna-

rere de civile Spejdere, de havde Øje for. Adskillige Spejdere blev den Dag i deres daglige Kluns mindet om, at de tilhører en Bevægelse — Hello! Og saa huskede man Liljen i Knaphullet.

Afrejsen formede sig som en enestaaende Hyldest til vor gamle B.-P. — ikke fordi han er gammel i Sind, tværtimod, han gaar bogstavelig talt i korte Benklæder endnu, — og i Sindet. Hans Stemme ruede ud fra Broen, den høstes af hver eneste dernede. Hans Hilsen og Budskab til os lød stærkt og klart og viste Avisernes Fantasi om den gamle svage Olding tilbage med Styrke og Liv. Og da B.-P. til sidst, hvor Trosser og Liner var taget og Baaden paa Vej til næste Havn raabte: »Jeg er ikke Baden-Powell — jeg er jeres Bademester Povlsen«, var det som hele Havnen skulde vælte. Intet — intet — kan bruges som Maalestok for den Begejstring hans Ord skabte. Vi følte, unge og gamle, at vi var knyttet til denne Mand, knyttet til hans Ord stærkere end alt andet — hans Ord er vor Vilje, hans Vilje vor Lov — han er selve Spejderbevægelsen.

Jeg tror B.-P. mærkede dette Løfte, vi gav ham — uudtalt — usagt — men i vore Hjerter. Hvad der end sker i Verden, hvordan Tiderne end bliver — svigter vi ikke de Idealer, du har vist os!

Og Raabet: Good camping, good scouting! giver vi dig Tusindfold tilbage.

bob.



Da »Orduna« lagde fra, vinkede begge Spejdercheferne fra det flagsmykkede Skib ned til de jublende Drenge og Piger paa Kajen.

EN FØRER



Er der nogen, der tvivler om, hvad det betyder for en Patrulje at have en god Patruljefører?

Er Arbejdet i Patruljen ved at gaa i Staa, saa er han den, der paany kan sætte Gang i det. Kan de andre i Patruljen ikke finde paa en god Tur eller Week-end, igen er det Patruljeføreren, der kommer med den lyse Idé. Han er ikke bange for selv, naar det kniber, at tage det strengeste Tag, men véd samtidig, at det ikke gælder for ham at gøre det alt sammen selv. Men aller stærkest virker den gode Fører gennem sit Eksempel. Om Patruljen i ham ser Spejderloven virkeliggjort.

Her vokser saa den Fællesskabsfølelse, de stærke Kammeratskabsbaand frem. Men vi kender jo desværre ogsaa det modsatte. Patruljen, der er i Oplosning. Der er ingen Samling over den. Naar den kommer sammen, gør enhver, hvad han selv har Lyst til. En kommer bare for at lave Fest, en sidder og spiller paa Mundharmonika eller trakterer et andet Instrument, et Par er kommet op at slaas, og maaske en enkelt søger trods alt at faa arbejdet med sine Spejderfærdigheder. — Oplosning. — Her mangler Patruljeaand — Spejderaand.

Saa dan er altsaa Lovene for en Patruljes Liv. Der, hvor enhver bare vil gøre, hvad han selv har Lyst til, der kommer Splittelse, der gaar Legen i Stykker. Villighed til at lyde er et Led i Patruljens Trivsel.

Men prov nu at sammenligne det, vi ved om Patruljens Liv, med det, vi ser ude i den store Verden, som ogsaa vi er et lille Led i.

Kunde man blot naa frem til, at Mennesker virkelig fik noget af den Fællesskabets Aand, der bringer Sammenhold og Ansvarsfølelse. Fik Viljen til ikke blot at ville mele sin egen Kage. Fik Villigheden til at lyde. Men hvem skal man lyde? Det blev for nogle af os saadan, allerede da vi var unge, at vi for at fastholde de store Maal for et Menneskes Liv, maatte have en at se op til, en der ogsaa til Tider kom til os, med et ganske bestemt Krav, om at her gik Vejen, der maaske var helt paa tværs af det man i Øjeblikket havde mest Lyst til.

Denne Fører fandt vi i Jesus Kristus. Han viste os et Liv levet i Tjeneste for andre. Han viste os et Liv opfyldt af Kærlighed til alle de Mennesker, der var i Nød. Han viste os et Liv sat ind paa kun eet: at gøre Guds Vilje.

Der Dag i Dag tvivler vi ikke paa, at om hans Aand kom til at raade paa Jorden, da vilde Broderkærligheden mellem Mennesker blive den raadende. Men Jesus Kristus blev for os ikke alene den store Fører, han blev den Frelser, vi kan bede om Hjælp til at gøre alt det, som vi inderst inde saa godt ved er det rette og rigtige.

Fritz Lerche.



Til Provinssøspejderstævne paa Samsø.

Ude paa en aaben Odde, Lilleøre, ved Udmundingen af Stavnsfjord paa Samsø, havde Korpsets Provinssøspejdere opslaaet deres Telte for at henleve en Uge, i Pagt med Storm og Hav og Sol og Regn. Herlige Indtryk paa Stedet, vanskelige at beskrive i Ord. Friskhed, Sundhed Glæde og Smil var de Ting, der prægede Stævnet. Odensøspejdere med den lille Kutter »Kim« og 6-Aarers Hvalbaad, Aarhusgutterne med den store Kutter »Kaperen« og Aalborgfolkene med deres fire dejlige Utzonjoller, og endelig Aals-

gaarde uden noget Fartøj men paa Cykel som fine Lejrssportsfolk. I flere Dage ventede vi paa Aalborgspejderne, der skulde komme sejlene fra Limfjordsbyen til Samsø.

(Fortsættes Side 207)





KOSTSKOLEFORTÆLLING AF „KRÆSEN“

Stor Sensation! — Der var en Komsammen og en Sludren i alle Drengeværrelserne paa Kostskolen. Det var tydeligt at mærke, at der var noget usædvanligt paa Færde. — Der plejede paa denne Aarstid — August Maaned — at være ret stille i den store Bygning, hvor de mange Drenge havde deres Værelser. — Saasnart Drenge var færdige med Skolen og Middagen var overstaaet, var der 4 Timers Frihed, inden Læsesalen begyndte. For en Flok raske Drenge er der nok at gøre, naar man har fri i fire Timer og Vejret er godt.

En Cykeltur til Vandet, et Parti Fodbold eller Tennis er en god Hvile oven paa en lang Skoledag. — — —

Men, som sagt, i Dag var der noget i Gære. — Det hele var kommet af, at Drenge i Dag efter Middagsbordet havde opdaget en Plakat, som med fire Tegnestifter var sat op paa Døren til Gennemgangsklassen.

*Alle de Uæver, der er interesserede
i, at vi afholder en Sportskonkur-
rence mellem Skolens A- og B-Klas-
ser, bedes møde paa mit Værelse
i Aften efter Teatret*

Clausen.

Drenge havde længe haft i Sinde at faa arrangeret en Konkurrence. Baade A-Klasserne og B-Klasserne mente hver for sig at være de bedste Sportsfolk. — De havde talt og diskuteret frem og tilbage, men uden Resultat. De kunde ikke blive enige og Sagen var døet hen. Nu havde den lille Plakat givet Sagen ny Interesse og man var paa Ny i Gang med at diskutere, hvordan og hvorledes det hele skulde gribes an.

Lærer Clausen, der boede paa Skolen, havde fulgt Snakken om Konkurrencen, sportsinteresse-

ret som han var, og han havde haabet, at Drenge selv vilde have faaet Tingen i Gang og det var kun, fordi de ikke selv klarede den, at han havde taget Affære.

Mødet om Aftenen gik ikke stille af. Der var stuvende fuldt af interesserede Drenge, der alle vilde sige noget og helst paa een Gang. Hr. Clausen maatte med haard Haand lede Forhandlingerne. — Endelig, lidt over normal Sengetid, var man naaet saa vidt, at man var blevet enig om at det, der først og fremmest gjalt om at faa slaaet fast ved Konkurrencen var, hvem der var Skolens bedste Sportsmand, desuden skulde der være Konkurrence mellem A- og B-Klasserne. Forøvrigt fik Hr. Clausen Bemyndigelse til at bestemme Konkurrencens nærmere Betingelser.

Sigurd i III Mellem A var en stor Sportsmand. Det var en Fornøjelse at se hvor ihærdigt og alvorligt, han drev sin Træning. Saasnart han havde Tid, saa man ham paa Sportspladsen i Færd med Træningen og havde der ikke i III Mellem B været en vis Hr. Bent, havde Sigurd ubetinget været Skolens bedste Sportsmand. — Nu var der delte Meninger om Tingen. A-Klasserne holdt naturligvis paa Sigurd og B-Klasserne holdt paa Hr. Bent. Dette »Hr.« foran sit Navn havde Bent forresten faaet paa en pudsig Maade: Det var, da han som en lille krølhaaret Purk kom til Kostskolen. Generthed og Betagelse over Situationens Alvor havde helt taget Pippet fra ham, og da Skolens Rektor præsenterede ham for Hr. Clausen og sagde: »Det er Hr. Clausen og det er Hr. — ja, hvad var det nu du hed?« svarede Bent i lutter Befippelse: »Hr. Bent«. Siden hed han altid Hr. Bent.

Naa men nu skulde Konkurrencen vise, hvem der var den bedste Mand!

Et Par Dage efter Mødet var Konkurrencens Betingelser slaaet op paa Døren og nu kunde Drenge gaa i Gang med Træningen i de 14 Dage, der var tilbage, in den Konkurrencen skulde finde Sted.

Der var ingen Tvivl om, at den Del af Konkur-

rencen, der var mest spændende, var »den hemmelige Opgave« — ingen vidste hvori den bestod og det var derfor umuligt at træne i den. Hr. Clausen havde forklaret, at den bestod af en enkelt Ting, som enhver rask Dreng og Sportsmand maatte kunne klare. Hvori den bestod, vidste altsaa kun Hr. Clausen og han paastod, at »alt var muligt« og da Hr. Bent en Dag prøvede at være vittig og gætte paa, at det vel bestod i at gaa til Vejrs i Flagstangen og samtidig spise 3 af Slikkemors »Mættestænger«, svarede Hr. Clausen diplomatisk, at det var vel ikke umuligt. Hr. Bent tilbød rundhaandet Hr. Clausen 5 stegte Rødspætter for at faa Lov til at kigge i den lakforseglede, hemmelighedsfulde, gule Konvolut, som stod i hans bugnende Brevordner. — Men Hr. Clausen var døv for alle Bønner og fristende Tilbud. — Jo, der var spændende paa Skolen i de Dage. — Drengene var snart enige om at Hr. Bent havde de største Chancer, men baade han og Sigurd var i de Dage Genstand for en Dyrkelse, som var de mægtige Guder. Navnlig de smaa i 4. og 5. Underklasse saa op til de to, som var de Helte. Det kan være svært for en Dreng at være Genstand for saa megen Dyrkelse og desværre kunde kun Hr. Bent taale den. — Selvfølgelig vilde han gerne vinde, selvfølgelig vilde han gerne bevare sit Ry som Skolens bedste Sportsmand og selvfølgelig vilde han

gerne blive ved med at blive »dyrket« af de smaa; men tabte han til Sigurd, ja, saa vilde han af den Grund ikke lade sig levende fotografere, som han selv udtrykte det. — Sigurds Karakter var ikke saa lys og ligevegtig som Hr. Bents. — Tanken om at tabe pinte ham. Nu havde alle ens Kammerater gaet og fortalt en, at man ikke kunde undgaa at vinde, saa faldt den ene efter den anden fra og bestilte minsanten ikke andet end at fortælle en, at nu løb Hr. Bent 100 m paa den og den Tid og nu kastede han saa og saa langt og nu var hans Servebolde det haardeste haarde o. s. v., ganske overflødigt at fortælle Sigurd alt det, det vidste han saa udmærket godt. Han var vel nok den, der mest interesseret fulgte Modpartens Træning. Der var ikke megen Opmuntring at faa hos Kammeraterne.

Sigurd var vandt til at være Nr. 1. Han var det i Klassen, hvad enten det drejede sig om at løse en matematisk Opgave eller i Sløjdkælderen at lave et eller andet vanskeligt Stykke Arbejde. Han var altid den, der blev fortrukket, naar Rektor havde Brug for en Tillidsmand. — Skulde han nu nøjes med 2. Pladsen? Aldrig i Verden! Naar nogen spurgte ham, hvem der vandt i Konkurrencen, gav han det kendte Orakelsvar: »Jeg haaber, bedste Mand vinder!« — Som Dagene gik, steg Bents Chancer i samme Grad som Sigurds dalede. — Med sammenbidt Energi trænede Sigurd i al den Tid han paa nogen mulig Maade kunde faa tilovers. Lektierne blev i disse Dage skudt lidt i Baggrunden, men de fleste af Lærerne viste sig forstaaende og tog saa meget Hensyn til Begivenheden som forsvarligt.

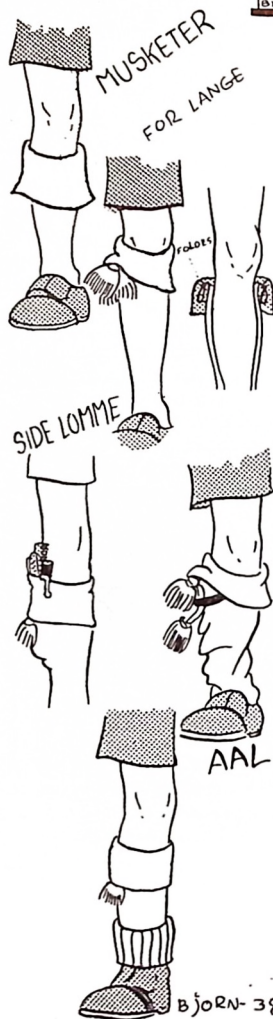
Det var i Begyndelsen af Læsetiden Fredag Efttermiddag. Nu var al Træning slut, for i Morgen Klokken 9 begyndte Konkurrencen. Lærer Clausen passede Læsesalen. 3. Mellem og Klasserne derover læste paa Værelserne, og Sigurd sad og fumlede med et Sæt Regneopgaver — fumlede — ja, for Tankerne var ved det, der skulde ske i Morgen. —

Pokkers osse, at man ikke vidste, hvad den hemmelige Opgave bestod i! Vidste man bare det, saa havde man et ordentligt Forspring, men Opgaven laa i Konvolutten, i den forseglede, højtidelige gule Konvolut. — Hvis man nu — medens Hr. Clausen havde Læsesal — listede sig

Hvis man nu listede sig ind paa Hr. Clausens Værelse —

(Fortsættes Side 213)





Strømperne skal være i Orden

Som Regel fører en Spejders Strømper en meget upaagtet Tilværelse. Desværre ... for Spejderen. Rent bortset fra Udseendet betyder Strømpernes Tilstand en hel Del for det almindelige Velbefindende. Ikke alene at Strømperne er rene, er vigtigt, men ogsaa at de har en til Aarstiden tilpas Tykkelse, og er hele. En Spejder maa selv kunne stoppe sine Strømper, det hører med til Spejderprøven, og maa ikke springes over.

Naa, de Strømper, der bæres til Spejderuniformen er en ganske bestemt Slags, saa til Spejderbrug behøver man ikke at spekulere paa hvilken Strømpe, man skal vælge. Dog kan det være klogt, naar du skal paa Vandretur, da at tage et ekstra Par Strømper i Skoene eller Støvlerne. Hvis det er Sko, vil et saadant Par nedrullede Strømper tage af for Grus og Smaasten, der ellers har en ubetvingelig Lyst til at tage Ophold inden i Skoen.

Det var et Par »strømpologiske« Betragtninger i al Almindelighed og saa kikker vi lidt paa det rette Snit med Hensyn til Strømper. Først er der de Strømper, der er for lange i Skafterne — onde Tunger paastaar, at det ogsaa kan være Benene, der er for korte, og den tredje Mulighed er, at Strømperne er købt til at vokse i. Hvad Aarsagen end er, saa findes der et ganske simpelt Middel til at undgaa baade »Musketerstrømperne« og »Knævarmerne« — nemlig at lægge en Fold paa Strømperne. Paa Billedet man ser hvordan.

At have et større Arsenal af Brugsgenstande i Strømpeskanten er ogsaa en ofte set Forbrydelse mod det rette Snit. Rent bortset fra, at denne Opbevaringsmetode er ret upraktisk, da man taber Halvdelen af, hvad man løber rundt med i Strømpeskaffet, saa er Lommerne og ikke Strømperne bedre dertil.

Og saa er der Spejderen med »Aalenex«. Der er ikke andet at sige til ham, end at han er et ganske udmærket Eksempel paa et Sjuskehoved, thi nok er det tilgiveligt at Strømperne »falder ned«, hvis man bevæger Benene kraftigt, men det er saa lille en Ulejlighed at rette denne Fejl, at det næsten er Dovenskab at lade være. Og saa er der jo noget der hedder Strømpebaand, der forøvrigt ikke maa være saa stramme, at de standser Blodomløbet i Benet.

Endelig paa sidste Tegning det rette Snit i Strømperne — en af de Uniformsdele, der er nemmest at holde i Orden. Det kræver kun en Smule Omhu og Nøjagtighed.

SØSPEJDERNE (fortsat fra Side 203)

Vejret var haardt, sydvestlig Vind gjorde sit bedste for at forhindre dem i at komme, men alle Vanskeligheder til trods observeredes de i Kimingen den tredje Dag ved 14-Tiden. 1½ Time senere rendte de med mønsterværdig Præcision op i Stranden, alle Joller paa Række med lige stort Mellemrum. Besætningen i straalende Humør, gik strakt i Gang med at slæbe Grejerne i Land, stille Telte op, indrette sig i Lejren, tørre Sejl og klare Skibene op. Herlige Mandfolk spirer, gid vi havde nogle flere af den Slags Drengene i Korpsen.

Dagene gik, ja de gik alt for hurtigt, men de gik altsaa for en stor Del med at træne sig i Lejrsport, et Felt som Søspegderne i alt for høj Grad har forsømt, men hvor de nu sætter al Kraft ind paa at indhente det forsømte. Idrætskonkurrencer, Kapsejladser, Roture, og Smaa-sejlture, Badning, Lejrbaal og meget andet. Hov, hov, glem nu ikke den store Øvelse, hvor Odense og Aarhus var Smuglere imod Aalborg, der var



Smuglerne sætter fra.

Toldere. Nej, den var vel ogsaa nok noget af det mest.... Hør her: Smuglerne skulde med den store Hvalbaad sejle ned igennem Stavnsfjord til Stavns By omtrent. Der er nemlig ikke ret langt over Land ud til det aabne Hav paa den anden

Side af Landet. Her skulde de bringe en Kasse med Smuglergods over og faa den bragt ud til »Kaperen«, der var sejlet omkring Nordsamsø og derefter skulde bringe Kassen tilbage rundt til Lilleøre, landsætte Kassen og bringe den op



Jollerne bemandes til Kapsejlad.

i Ruinerne af Lilleøre. Alt dette skulde Tolderne med Vold og Magt forhindre, ved Hjælp af deres fire smaa hurtigsejlende Joller. Der var hele Aftenen og Natten og Morgenen og Formiddagen indtil Kl. 12.00 til det. Ja, der vankede jo nogle vaade Trøjer, for ikke at sige at enkelte Smuglere maatte i Vandet med alt Tøjet paa. En rigtig Mandfolketur.

Stævnet formede sig samtidig som en Turnering, idet Korpsen havde udsat en Vildsvinetand til den bedste Patrulje. Den blev vundet stort af Aalsgaarde, paa Grund af deres fine spejdermæssige Stil saavel i Fremtræden som Lejrsporet. De blev spontant hyldet med høje Jubelraab fra Konkurrenternes Side. En af Aalborgs Patruljer vandt Kapsejladsen og hjemførte som Præmie en svær Tovende med tyrkiske Knob om Enderne og Kobberplader med Inskription.

Gid det maa lykkes om to Aar igen at gennemføre et ligesaa vellykket Stævne med ti Gange saa mange Søspegdere.

THEOBALD





Sally Bauer var i Grenaa,

da Midtjyske Division holdt sit Divisionsstævne der. Op imod 500 Ulve og Spejdere satte deres Præg paa Grenaa i de to Dage Stævnet varede. Lordag Aften med Fakkeltog og Orkestermusik gennem Gaderne og om Søndagen med Ulveopvisning, Spejderbyløb og samlet Deltagelse i Byens Opvisning paa Stadion. En stor Dag for Midtjyske og velkommen Agitation for Grenaa-spejderne.

»Ros-Bja-Hja«

er Navnet paa Roskilde-Kolonnens nye Blad, og for dem, der ikke ved det, kan vi meddele, at det sære Navn er en Sammentrækning af de tre Tropsnavne, Roskilde, Bjarke og Hjalte. Forøvrigt har Kolonnen for nyligt haft en spændende Smuglerovelse i Boserup Skov. Hjalte Trop vandt overlegent. Endelig kan nævnes, at Bjarke's Trop har indviet en ny Tropsstander.

Tigerne

i Nysted har i Aar været paa en dejlig Sommerlejr paa Thuro. Odense med Seværdigheder blev besøgt og Ørkild Trops Fører tilrettelagde en 20-Timers Øvelse, som Falkene vandt, medens Egernpatruljen blev Nr. 1 i den løbende Lejrkonkurrence.

Et originalt Tropsmøde.

Hans Tausens Korrespondent fortæller: For nylig havde vi et fint Tropsmøde. Hver Patrulje var et Blad, der skulde udsende en Philias Fogg, som skulde ud for at undersøge det natlige København. Han blev udstyret med en Omstigningsbillet og 3 Tiorer. Ellers intet. Saa længe Billetten varede skulde Spejderen køre rundt og faa det meste ud af sin Tur. Nogen bestemt Rute skulde ikke følges, men undervejs skulde Philias Fogg passere: Raadhuspladsen—Østbanegaarden—Dronn. Louises Bro—Vesterbros Torv og Christianshavns Torv. Paa Turen skulde Spejderen 3 Gange telefonere til »Redaktionen« og fortælle, hvor, hvorfor, hvordan, hvad og hvortil! De andre skulde tegne Kort over Ruten og Linierne, der blev benyttet, samt sammensætte Stoffet.

Med Spejderhilsen.

Fin.

Glenterne

fra Nykøbing Falster har været paa en storslaaet Cykletur til Bornholm i Sommerferien. Efter Ferien er Troppen vokset stærkt og der er dannet en ny Patrulje med det stolte Navn: Bagheera.

Endnu en ny Patrulje.

1' Faaborg har efter Sommerferien oprettet en ny Patrulje, der hedder Vibepatruljen. Tillykke med det.

I Ly af Skove og Bjerge

har Kong Hans-Spejderne fra Aalborg tilbragt otte herlige Dage ved Søen Hällungen i Sverige. Turen var en af de største Oplevelser, Spejderne har haft, idet de foruden den storslaaede Natur kunde glæde sig over svenske Spejderkammeraters Gæstfrihed og Hjælp. Ogsaa Göteborg blev gennemkrydset.

Paa en øde Ø

i den svenske Sø Aasnen havde 3. Østerbro deres Sommerlejr. Knippelgod Idé.

Nystartet Trop.

I Glamsbjerg paa Fyn er der med Hjælp af 1. Assens startet en Trop paa 16 raske Spejdere. Vi ønsker dem Held og Lykke i Fremtiden.

Lyn, Torden og Ildebrand

oplevede 1. Taastrup under deres Tur paa Langeland og Taasinge. Den sidste Dag i Lejren blev der serveret Chokolade og Basser til ca. 100 Mennesker.

En Trop i Vækst

Det er 3. Aarhus, der er blevet forøget med en ny Patrulje. Grunden til at de vokser er maaske at de er blevet vandet godt. I Sommerlejren ved Eskjær paa Salling var det nemlig øsende Regnvejr det meste af Tiden. I den Anledning var Humøret højt.

Ove paa Vandretur.

Ove Holm har som Tropsfører for 1. Ordstrup ledet Troppens Vandrelær i Sverige. Alle var glade for Turen, som forløb programmæssigt.



ULVEUNGE-AVISEN

RIV MIG UD

-

BIND MIG IND

-

GEM MIG GODT

Nr. 8

Oktober 1938

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

MOWGLI PAA JAPANSK



Korpsets Ulveleder, Baloo, har fornylig været til et Ulveforermøde i London, hvor Ulveførere fra hele Verden mødtes for at tale om Ulveunger. Bl. a. havde den Ulvefører, der kom fra Japan, ovenstaaende Tegning med, som han forærede til Baloo. Den forestiller Mowgli, saadan som Japanerne mener, han maa se ud.

Blaa Bande

kommer desværre først igen i næste Nummer, fordi Peter Tini er blevet gift og derfor ikke har haft Tid til at tænke paa vore blaa Venner.

I Stedet for

hører vi her om et interessant Besøg paa Danmarks største Lufthavn i Kastrup ved København.

LUFTHAVNEN

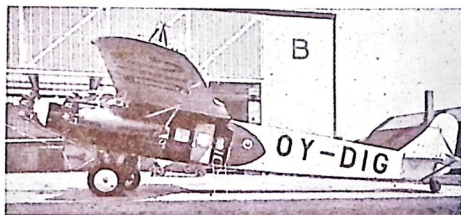
Tekst og Billeder af Kaj Aagaard, 3. Aabenraa Trop.

Paa min Ferierejse til København skulde jeg selvfølgelig ud at se Danmarks største Lufthavn, Kastrup Lufthavn paa Amager.

Inde paa Raadhuspladsen stiger man op i en af Det Danske Luftfartsselskabs store flotte Rutebiler og bliver kort ud til Lufthavnen. Allerede langt derfra ser man Flyvemaskiner kredse rundt. Hos Chefen for Lufthavnen fik jeg Lov at faa Adgang til Pladsen, for at se og fotografere. — »Men De maa ikke pille ved noget!« Det lovede jeg, og en Assistent fik Besked paa at vise mig rundt paa Pladsen.

Foruden Administrationsbygningen med de forskellige Kontorer og Ventesal hører der til Lufthavnen tre store Hangarer, A. B. og C. samt Militærflyverhangaren med Plads til mange Maskiner. Hangar B. er den helt nye, store flotte Bygning, som lige i Sommer er blevet færdig. Da Lufthavnen ligger ved Sundet, har den naturligvis ogsaa Anløbsbro for Vandflyvemaskiner. — Ude i det ene Hjørne gaar en hel Flok Faar og græsser nok saa fredelig, uden at ænse de store Maskiners Larmen.

Det var spændende at se alle de store Maskiner fra de forskellige Lande komme brummende

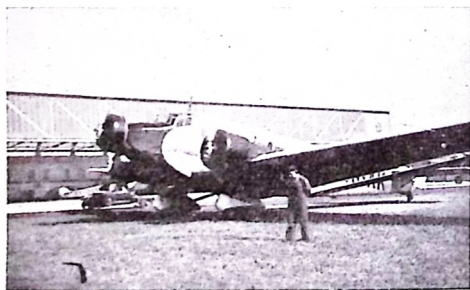


OY er Danmarks Kendingsbogstaver.

over Hovedet paa een, og saa lande blødt og elegant. Der herskede Travlhed, medens Maskinerne holdt til henne ved Administrationsbygningen.

Medens jeg opholdt mig derude, kom en af K.L.M.s store moderne 3 Motores Junkers Maskiner, som har Plads til 14—15 Passagerer foruden Mandskab, Post og Bagage. Det var en af de flottest udstyrede Maskiner af dem alle sammen. Man kunde ligefrem faa Lyst til at tage en lille Svipstur til Amsterdam, men det var der hverken Tid eller Raad til. — Af andre Maskiner ankom det tyske Luft-Hansa's flotte Maskiner, baade en Landmaskine og en stor Passager-Vandflyvemaskine, begge af Junkerstypen. I England havde »Det danske Luftfartsselskab« laant en smart Tomotorers Maskine, som ligeledes var paa Pladsen. Den benyttedes til de indenlandske Ruter, fordi de to dertil benyttede danske Maskiner var til Reparation. De staa i Øjeblikket inde i den store Hangar, hvor Mekanikerne arbejder ihærdigt paa at faa dem bragt flot. — Lidt efter landede en engelsk og en svensk Maskine. Det var et flot Syn at se alle de store solvglinsende Maskiner samlet paa samme Plads.

Fra Administrationsbygningen kom travle Forretningsfolk hen til deres Maskine, Paarørende tog Afsked med deres kære, der skulde paa Flyverejse — Postbiler læssede Gods og Post ind i Maskinerne, og saa den evindelige Støj fra Motorerne, der bliver prøvekørte af Piloterne. Alt giver et Indtryk af Storslaaethed og Fremtid. En



En af Lufthansas store Junkermaskiner lige før Start.

Sirene lyder, og den næste Maskine ankommer. Denne Gang var det en tysk Vandflyvemaskine, der landede ude i Øresund og langsomt kom ind til Anløbsbroen for Vandflyvere.

Det var ogsaa forbudt for Uvedkommende at færdes paa denne Bro, men jeg havde jo faaet Tilladelse til at se mig omkring, saa jeg kunde roligt gaa derud og fotografere Maskinen. Tolderne staaar parat til Visiteringen, og travle Mennesker iler ind ad Broen, for at komme over til den næste Maskine, der skal bringe dem videre.

Efter ca. ½ Times Forløb er de fleste Maskiner startet og fløjet videre, og der bliver lidt mere Ro paa Flyvepladsen.

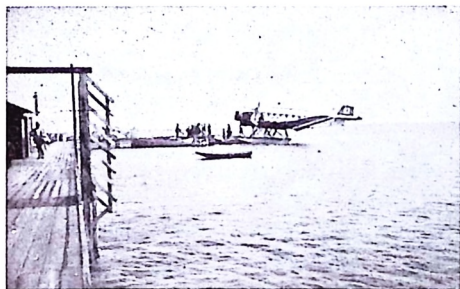
Jeg gik en Rundtur paa Pladsen. Inde i den store nye Hangar, hvor Mennesker synes som smaa Myg, har Mekanikerne travlt med at efterse og reparere Maskiner.

Ude paa Pladsen kommer jeg i Snak med en Mekaniker, der var saa venlig at vise og forklare mig Indretningen af en stor tysk Maskine. Man kommer først ind i den hyggelige, komfortable Kabine med Plads til 16 Passagerer. Derefter viste han mig Førerkabinen med alle dens tekniske Finesser saasom Radiomodtager- og Afsender, som en Radiotelegrafist passer under hele Flyvningen, og stadig holder Forbindelsen med een af Flyvepladserne, samt det vigtige Gyroskop-kompas — Ekkolod — Autopilot (den automatiske Styling) — og en Mængde Instrumenter og Maskiner, som er nødvendige for at Flyvemaskinen skal kunne klare enhver vanskelig Situation.

Paa min Rundtur videre kommer jeg ind i den store Hangar C., hvor Sportsflyverne og Flyvelærerne har deres Maskiner. Michael Hansens lille røde lukkede Maskine OY DOD er der ogsaa.

Nu bliver Militærflyvemaskinerne af en Bil trukket ud af Militærflyvehangaren og stillet

(fortsættes nederst paa næste Side)



Anløbsbroen for Vandflyvere med en tysk Maskine fortojet.

Duelighedstegnet:

HOLDSPILLER



Hvis du sammenligner dit Fodboldhold med en Kæde, der bestaar af 11 Led, vil du sikkert give mig Ret i, at Holdet altid er afhængig af den daarligste Mand paa Holdet eller det svageste Led i Kæden, naar det gælder en Kamp. Det gælder forøvrigt ogsaa andre Steder end i Fodbold — det gælder nemlig alle Steder, hvor der er Tale om Samarbejde.

For at være en god Holdspiller, maa man først og fremmest kunne spille sammen med de øvrige paa Holdet. Du kender sikkert nogle latterlige Personer, der altid tror at kun netop de er i Stand til at skyde Maal, og som Regel kikser de og har da straks en Masse Undskyldninger og Forklaringer paa Tilfældet.

En god Holdspiller har en klar Hjerne, han har aldrig mere travlt end han kan faa Tid til at se sig om og tænke sig om, det er det, man kalder: *kold og rolig!!!* —

For at tage Holdspillermærket, skal du være fast Mand paa Flokkens eller Skolens Hold en hel Sæson.

Se, det kræver allerede en Del af dig, rent spilleteknisk. Du maa være en god Spiller. Men det er ikke nok at være dygtig Tekniker, hvis man ikke ogsaa er Praktiker, det skal man øve sig paa. —

Man skal kunne Spillereglerne paa Fingrene, — og selv overholde dem strengt. Det skaber Respekt for dig og dit Spil. Hold dig fra de raa Spillere — de er som Regel ogsaa daarlige Kammerater. Støt den svageste og lær ham, hvad du kan, saa bliver Holdet stærkere, thi Holdet er altid afhængig af den svageste.

Husk, under Spillet er det Dommeren, der bestemmer, og den rigtige Holdspiller bøjer sig for hans Afgørelse uden Diskussion, og kommer med sin Kritik efter Spillet, hvis den er velbegrundet og saglig.

Englænderne har et Sportsudtryk, der hedder *fair play*. Det betyder korrekt og kammeratligt Spil. Husk dette: *fair play!*

Nu maa du hellere undersøge dit Holds Styrke og tage fat paa at forstærke det svageste Led!

Hjalle.



TAALMODIGHED

er en god Ulvedyd. Prøv at lave disse
små Spil og øv dig i Taalmodighed

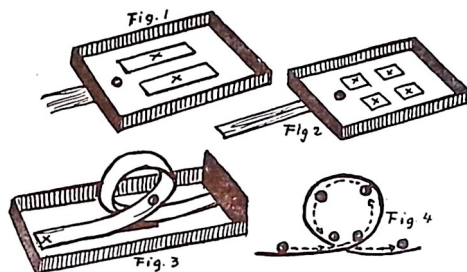
Hold Balance i Kuglen.

Nu er Vejret jo ikke saa meget til at løbe og tumle sig ude hele Dagen, og det kan derfor være rart at faa lidt nyt at beskæftige sig med indendørs. Her har I to Taalmodighedsspil, som fordrer en rolig Haand og en sikker Beregning.

I et Skotojseskelaag laver I to aflange Huller (Fig. 1x). Den brolignende Stribe mellem Udkærringerne skal være omtrent 5—7 cm bred. Laaget sættes fast paa et Stykke Træ, hvis frie Ende tjener til Haandtag. En Kugle lægges i Æsken, man holder denne i Haandtaget og derefter gælder det om saa mange Gange som muligt — i en paa Forhaand bestemt Tid — at faa Kuglen til at rulle frem og tilbage over Broen. Det er slet ikke saa let, især ikke, hvis man ikke har trænet tilstrækkeligt. Kuglen vil gerne trille paa Gulvet. — Man kan ogsaa, som Fig. 2 viser, lave fire Huller (x) og lade Kuglen trille paa Kryds og tværs paa de to Broer, som derved fremkommer.

Fig. 3 og 4 viser et andet Taalmodighedsspil, som man kaldes »Loopingproven«. — En 10 cm bred Strimmel af bøjeligt stærkt Tegnepapir bøjes som Fig. 3 viser og klistres paa et Paplaag. Ved Laagets ene korte Side kan der fastsættes et ca. 15 cm højt Papstykke, saa Kuglen ikke kan falde paa Jorden.

Man lægger en Kugle ved x og skal derefter svinge Æsken saa hurtigt, at Kuglen løber rundt paa den bøjede Papstrimmel, altsaa uden at den



falder ned, naar den naar den højeste Del af Strimlen. Fig. 4 viser en skematisk Skitse af Kuglens Bane.

Det er en svær Prøve, som fordrer megen Øvelse for at kunne udføres, men man kan da altid prøve at se, hvor langt man kan faa Kuglen til at rulle.

I kan ogsaa med Held anvende disse Lege eller Spil, naar I har Fødselsdagsgæster.

op paa Flyvepladsen. Efter en kort Parade bliver Motorerne paa Maskinerne — 6 ialt — sat i Gang, og lidt efter starter alle seks paa en Gang og paa Linje. Et imponerende Syn. De store R. Maskiner flyver i Formation, og lidt efter er de forsvunden ud over Øresund. Der er omtrent stille i Lufthavnen nu, kun en lille Skolemaskine med en kvindelig Elev starter og lander i det uendelige. En Sportsflyvemaskine tilhørende H. I. M. Jensen og med Flyvelæreren selv ved »Pinden« tumler sig i flotte Looping the Loop oppe over Pladsen.

Det eneste Sted, hvor der aldrig er stille, er paa Kontrolstationen. Her er der altid nok at gøre med de forskellige Meldinger og Radiotelegrammer fra og til Flyvemaskinen, Kastrup Lufthavn har Forbindelse med. Her arbejder Radiotelegrafisterne under Højtryk hele Døgnet rundt.

Jeg forlader mættet med Indtryk den store imponerende Plads, medens jeg tænker paa, om nogen Tidsalder har kunnet fremvise saa store tekniske Vidundere som vor.

Har Du
gjort noget i Dag



for at glæde eller hjælpe en
anden?

Hvis ikke, saa gør det?



EN ROVERSIDE

Der er kommet en Henvendelse til »Spejdernes Magasin« om at oprette en eller flere Roversider, ligesom Ulvene nu har deres »Ulveungeavis«. Det kan vi imidlertid ikke indlade os paa, idet »Spejdernes Magasin« er Spejdernes og Ulvenes Blad, medens Roverne er henvist til at holde og læse »Spejdersport«, i hvilket Blad alle Problemer af Interesse for Rovere og Førere bliver behandlet. Korpset har netop udarbejdet et nyt »Roverprogram« som er omtalt i Oktober-Nummeret af »Spejdersport«.

DER SPØRGES

om, hvorfor man aldrig i »Spejdernes Magasin« kan læse om »Det Danske Spejderkorps« Regnskab. Grunden er den, at Regnskabet hvert Aar bliver offentliggjort i »Spejdersport«, idet man gaar ud fra, at det er en Sag, der interesserer Førerne mere end Ulvene og Spejderne.

Med Spejderhilsen

Er du en skarp IAGTTAGER

? ? ? ?

Prøv at besvare nedenstaaende Spørgsmaal om Spejderen og den civile Dreng, hvis Billede findes Side 193.

1. Hvormange Aarsstjerner har Spejderen?
2. Er Spejderen udenlandsk, grøn eller gul?
3. Bærer den civile Dreng blød Flip og Slips?
4. Har Spejderen Skulderstropper?
5. Er Spejderens Tørklæde bundet med Raabaandsknob?

N. C. Rasmussens rene Druevine
anbefales

Odense Firmaet grundlagt 1879

Thors Specialvask

Det bedste. Det billigste. Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 . Telf. 9770 (5 Ledn.)

Vogne over hele Byen hver Dag

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026



DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.



POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang 10 pCt. Rabat til alle
Katalog Spejdere.

6. Er Drengens Sweater ensfarvet eller monstret?
7. Bærer Drengen Pludderbukser eller korte Bukser?
8. Bærer Spejderen Fangsnor?
9. Er Stoleryggen paa den Stol, Spejderen sidder i ensfarvet eller monstret?
10. Er Spejderens Ærmer rullet op eller har han korte Ærmer?
11. Er det et Blad eller en Bog, Spejderen sidder med?
12. Har Spejderen nogen Duelighedstegn?
13. Spejderen har Benene overkors. Er højre eller venstre Ben øverst?
14. Ser begge Drengene samme Sted hen?
15. Er Stolene, de sidder paa, ens?
16. Bærer den civile Dreng Civillilje?



Lygter
Nyheder
Signallygte med 3 Farver, khakif. 6.00

Diamond Haandlygte
rødt og grønt Lys til Signalbrug 4.00
Samme, men m. overdækket Linse 5.00

Focus Lygter. Er med indstillelig Linse og føres i følgende Kval.:
Stavlygte i billig Udf. 2.50
Stavlygte, prima Udf. med Facetlinse og Bærestrop, 2-cellet 3.25
Daimon Lygte, 5-cellet, H. 37 cm 11.85

Priserne er incl. Batteri og Pære

Friluftsmagasinet

Den islandske Landslejr

Det blev kun en lille Skare, der drog af Sted her fra til Island for at deltage i National-Jamboreen der i Sommer. Vi var kun 17 ialt; 7 grønne og 10 gule, deraf 2 Færing, og dog var vi det største udenlandske Hold.



Paa Gletsjertur.

Straks ved Ankomsten til Reykjavik blev vi vældigt godt modtaget. Først blev vi kørt til Studentergaarden til et fælles Kaffe bord og indkvarteredes saa, i de to Dage det varede inden Lejren aabnede, i vore islandske Spejderkammeraters gæstfri Hjem.

Lejrpladsen laa pragtfuldt paa den historiske Thingvallaslette, omgivet af høje Fjælde og dybe Klofter. Til Lejrindretningen brugte vi kun Træ til Flagstangen; ellers maatte vi klare os med Sten. Indgangsportalen bestod f. Eks. af 2 Stendysser. Al Madlavning foregik paa Primus.

Vi lærte hurtigt at de islandske Spejdere var Folk med Krummer i. Hele Indretningen af Lejren havde de selv klaret i deres Fritid, til Trods for at alt Materiel maatte køres 50 km ad hullede og ujævne Veje. For at skaffe Drikkevand maatte de bygge en Dæmning over en Elv og lægge flere Hundrede Meter Rørledning ud.

Ogsaa Lejrprogrammet var der gjort noget ud af. Hver Dag bød paa sine Oplevelser: Bjergbestigning, Besøg paa historiske Steder, en Klatretur gennem en Hule, der var mere end 1 km lang, og saa som Afslutning paa denne herlige Lejr en 2-Dages Biltur ind i Landet, hvor vi bl. a. saa Geyser springe, saa det storartede Vandfald Gullfoss og kørte gennem Sten- og Lavaørkener, hvor man ikke øjnede et levende Væsen.

Lejren blev en uforglemmelig Oplevelse for alle os danske. En Tur, vi sent vil glemme.

En Deltager.



Lommelygten er eet af Nutidens mange uundværlige Goder, og bliver da ogsaa benyttet i udstrakt Grad over hele Verden.

I Spejderarbejdet er der i særlig Grad Brug for den og den har mange Formaal: vise Vej — signalere — lyse op i Telt — osv. Derfor findes der ogsaa en Masse Modeller med hver sit Formaal.

Hvis du skal have Fornøjelse af en Lommelygte — lige meget hvor fin den er — maa du først og fremmest sørge for, at den altid er i Orden, og du maa kende hver enkelt Del i din Lygte.

Elementet maa være af bedste Kvalitet, og saa snart du mærker, at det er opbrugt, maa du kassere det, ellers vil Syren en skønne Dag flyde ud og ødelægge Lygtens Indre samt evt. Omgivelser. Hvis du altid opbevarer din Lygte paa et tørt Sted (i Pose), vil dets Levetid forlænges betydeligt.

Pærer skal passe i Styrke til det Element, der sidder i Lygten, og du bør altid have en Reservepære hos dig, da et kraftigt Stød kan ødelægge den, der sidder i Lygten. Forøvrigt kan man nu købe massive Pærer, der slet ikke kan gaa i Stykker.

Linsen maa altid holdes ren og beskyttes imod Ridser.

Reflektor findes i baade riflede og glatte og er begge belagt med et tyndt Lag Sølv, der ikke maa berøres, da Virkningen derved ødelægges øjeblikkeligt.

Kontakten. Nogle Lygter har Kontakter til Blink, andre har til varigt Lys og atter nogle har begge Dele kombineret. Det gælder her om, at alle bevægelige Dele gaar let.

Forbindelsen er noget af det vigtigste ved Lygten, og som Regel det, der er noget i Vejen med, naar Lygten pludselig nægter at fungere. Se efter at begge Elementets Poler er forbundne (rører) og at Berøringspunkterne er rene, d. v. s. fri for Ir eller Rust.

Lad os saa se paa de forskellige Modeller, man bruger. De almindeligste er de saakaldte Stavlygter, som findes baade i korte og lange Udførelser og er udstyret med forskellige Fines-

ser som stilbar Linse, Patentkontakt, Bæltebøjle m. m., og disse er gode Lygter til udendørs Brug, hvilket man ser, naar mindre kloge kappes om at se, hvem der kan lyse længst, men desuden er de lette at haandtere.

Til Teltbrug er de flade Lygter dog bedre, og de kan let gøres fast paa Teltstangen, og desuden endda bruges til Cyklelygte.

Til Signalbrug er der kommet nogle specielle Typer frem, som er indrettet til Signalering i flere Farver, til Afblænding og til Kortlæsning paa Natmanøvre uden at røbe sig til Omgivelserne.

Udvalget er, som du ser, stort, men skal du købe en Lygte, da undersøg først, hvor meget du kan ofre, og tag da den, der bedst opfylder dine Krav, de billigere Lygter er som Regel de dyreste i Længden.



Glacee
Chocolade
den fladeste Sukkorpakke

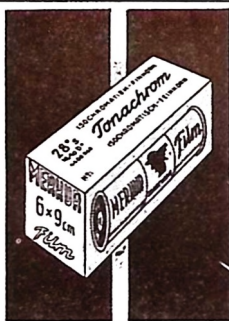
A/S GALLE & JESSEN

INSERAT

»Merkur Tonachrom Filmen«, som har bestaaet sin Prove i Foraaret og den forløbne Sommer, har en særdeles heldig Sensibilisering, der gør den særlig tjenlig til Fotografering om Efteraaret, idet »Merkur« Filmen ikke alene har dæmpet Blaafølsomhed og udpræget god Følsomhed for gult og grønt, men tillige en glimrende Følsomhed for orange og orangerødt, — netop Efteraarets Farver — Lovets — Himlens og Solnedgangens Farver, der under Anvendelse af en ganske lys Gulske giver de pragtfuldeste Resultater, man kan tænke sig, — ja selv uden Gulske opnaar man gode Resultater af Motiver med Skyer paa Himlen.

»Merkur« Filmen er særligt godt antihaleret og yder ved Lampe- og Modlys-Optagelser virkelig Garanti mod Overstraaling og Gloriedannelse.

Det kan derfor anbefales at anvende »Merkur Tonachrom Filmen« paa Efteraarets Traveture og øvrige Udflugter.



Filmen, der kendes paa den røde Filmsrulle med Merkur-hovedet

„Merkur“-Filmen „Tonachrom“

Den danske Rullefilm for Amatørfotografer er pragtfuld farvefølsom

Hvordan Vejret end er - De vil altid faa Udbytte med

„Tonachrom“

Faas hos alle Forhandlere af Foto-Artikler

(Fortsat fra Side 197)

»Brænder Hadstenrev endnu?«

»Jou, de' gør'en —«

Klokken godt 17 lytter Carlsen i Radioen og faar Forbindelsen klar med Orlogsværftet.

Hadstensrev Boje er slukket. Sorg for at den kommer i Orden.

I skulde have set Mændernes Ansigter — det var et Syn, hver og een glædede de sig over, at Turen var slut for denne Gang — og rigtig slut, for »Kattegat« skulde i Dok og derved var der Ferie — hele 14 Dage! og nu, hvor vi omtrent lige havde passeret den Boje, saa om igen!

S/S »Kattegat« svajede rundt og saa stak vi nordpaa. Det var egentlig ikke lutter blide Ord, der lød om Lodsens, og jeg gætter paa, at der er i en god Mening til ham næste Gang de mødes.

Naa — vi naaede Bojen, der laa mørk som en Kulkælder, og duppede op og ned i Søen.

Hver Gang den duppede ned, udstødte den et Brøl, omtrent som naar een sparker dig i Mavnen —

Ough!

Det er et meget snildt udregnet System, der faar Luften til at suse op gennem en Fløjte, hver Gang den 9 tons tunge Boje sætter sig i Søen —

Beboerne i Fiskerlejer, der ligger ud for saadanne Bøjer, er ved at gaa ud af deres gode Skind om Efteraaret, naar Søen er høj. Det jamrer og stønner ude fra Vandet, det puster og hiver ... Da vi var kommet hen paa Siden af Bojen, entrede Krog og Hansen over med et Kæmpemavebælte. I Løbet af Nul komma Nul havde de kværket Tønden med den, men alligevel var Lufttrykket saa stærkt, at den sydede og spruttede af Arrigskab gennem Mavebæltet.

Hammer og Mester Roed kravlede op i Kurven og baksede med den genstridige Lanterne. Der var vist intet i Vejen med den — vi tog Tryk, — fint — og efter en god halv Times Luren ved Siden af Bojen, brændte den stadig, og saa stak vi hjem.

Turen hjemad bød ikke paa større Ting, ud over at jeg oplevede Sundets Indsejling ved Nat.

Det var en Oplevelse, jeg vil anbefale hver eneste af jer — røde, gule, grønne Blink og Striber, blaa Glimt og hele den glitrende Krans af Lys paa Helsingør og Helsingborg Siden og Kronborgs Silhuet i det fjerne. En svag Dundren fra Skibsværftet i Heleingør, Bølgeskvulp og nu og da en forbisejlende Dampers stille Skæren i Vandet — det var et Øjeblik, da man følte sig saa uendelig lille, saa ubetydelig under den store stjernevrillende Himmel.

Maskinen hamrede under mine Fødder, hvert



Prøver og Duelighedstegn

i ny Udgave

er i Trykken og kan allerede
nu bestilles i



DEPOTET

Pris: Kr. 0.65

Slag bragte os nærmere Hjemmet, Styrbords- og Bagbordslanterne lyste — og alligevel — vi var intet under *den* Himmel.

Det havde været lummet hele Dagen, og omkring Midnat tog Lynene fat. Et ubeskriveligt Syn — en Gang imellem saa vi Kysten ligge klar som ved højlys Dag, vi saa os selv — i det blaa-hvide Skær, Røgen væltede op gennem Skorstenen lige agter for Broen — vi søgte Lyn i Kikkerterne — og var uendelige smaa alligevel.

Da Carlsen lyttede i Radioen lige før Indgangen til København, var vi mere end spændte — skulde vi af Sted? Om Eftermiddagen havde vi nemlig hørt en Samtale mellem S/S »Absalon« og Orlogsværftet om noget drivende Vrag nede ved Korsør.

Lad mig være ærlig — jeg ønskede for fuld Kraft, at Carlsen de næste Minutter maatte høre Ordren til at stikke rundt til Store Bælt — men nej — ikke saa meget som en enkelt Prik eller Streg antydede dette. Bare hjem i *Dok*.

Følgte Dage efter stillede jeg paa Fyrmagasinet, hvor jeg i den kommende Tid skulde gøre Tjeneste, og Beretningen herfra kommer til November.

Aage Matthiessen.

(Fortsættelse af *Fair Play* fra Side 205)

ind paa hans Værelse, nappede Konvolutten og løsnede Seglet og læste Opgaven, lukkede til igen og anbragte Konvolutten paa Plads. — Det kunde gøres uden nogen opdagede det. At aabne Seglet var risikabelt, men det var muligt for en fingernem Mand. — Sigurd vaagnede af sine uhyggelige Tanker ved et: »Fy for en Ulykke, Mand! Her sidder du og planlægger et helt Svindlerforetagende, fy for Søren!« — Han fik næsten Kvalme ved Tanken: »Jeg maa være blevet helt skor af den Konkurrence«. — Han prøvede at skyde Tanken om den gule Konvolut fra sig, men det lykkedes ikke. Hele Tiden under Læsesalen blev han plaget af den grimme Tanke om Snyderi; det var umuligt at blive den kvit. —

Efter Læsesal og Aftente hjalp det lidt, at han kom sammen med Kammeraterne, hvis Sludren om næste Dags Begivenhed fik hans Tanker noget bort fra den gule Konvolut. —

Ved Rektors Bord i Spisesalen gik Diskussionens Bølger højt. Man drøftede naturligvis Chancerne og Rektor morede sig med at faa de enkelte Drenges Mening om Resultatet at høre og havde han vidst, hvor meget han derved pinte Sigurd, havde han næppe gjort det. Hvert rosende Ord, og der blev sagt mange, om Bents Præstationer virkede paa Sigurd som en rød



Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT**

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Klud paa en Tyr. — Endelig var Aftenen til Ende og Drengene drev over i den anden Bygning. —

Oppe paa Hr. Clausens Værelse samledes efterhaanden næsten alle Kostgængerne. — Der var fuldt Hus og Hr. Clausen havde hængt »den røde Lygte« ud, hvilket betød: alt optaget. Ogsaa Sigurd var der og han blev glad og lettet, da Hr. Clausen erklærede, at nu kunde han ikke holde ud at høre mere om den Konkurrence, nu maatte de enten holde op eller forlægge Diskussionen til andre Haller. Herefter blev den smidt ud, der blot nævnte Ordet Sport eller noget, der havde med næste Dags Begivenheder at gøre. — Det var en Befrielse for Sigurd, havde blot ikke den gule Konvolut siddet der henne i Brevordneren og hele Tiden mindet ham om den hemmelige Opgave. — Det var efterhaanden blevet saadan, at han fuldt og fast var overbevist om, at hvis han vidste, hvori den bestod, vilde han vinde. — Endelig Kl. 9 gik 3. Mellem til Køjs, 4. og Realisterne maatte vente til 10.

Sigurd haabede at sove fra det hele. — Men det gik ikke saa let. Han laa og kastede sig frem og tilbage i sin Seng i en underlig halvvaagen Tilstand. Han havde opgivet al Modstand mod Tanken om Snyderi. Han kunde jo lige saa godt tænke paa det, nu da det alligevel var for sent at gøre det. — Og var det da det? — Om et Øjeblik gik Hr. Clausen over til Aftenkaffen hos Rektor og Sigurd viste, at der altid blev et Parti Bridge ud af det Aftenen før en Fridag. — Det var gammel Tradition. — Hvad om han listede sig ind paa Hr. Clausens Værelse og — nej, nej, han maatte ikke tænke saadan. — Han faldt atter hen i en Døs. —

En halv Time efter gjorde han det, som alle, der kendte ham, aldrig vilde have troet ham i Stand til at gøre, allermindst han selv. — Det skete altsammen paa en sær søvngængeragtig Maade. Han var ikke selv klar over, hvordan han gik over til Hr. Clausens Værelse, fik fat i Konvolutten, fik den lukket op og set de 3 Ord, der stod paa Papiret i den, fik den lukket til igen og atter anbragt i Brevordneren, kom tilbage til sit Værelse og i Seng igen. Det hele gik saa selvfølgelig, som om det var et Arbejde, han var vant til at udføre. — Dagen efter var det ham umuligt at sige, om det var Drøm eller Virkelighed. Han var næsten mest tilbøjelig til at tro, at det var Drøm, saa uvirkeligt forekom det hele ham, og det, han havde læst i Konvolutten, lød desuden saa usandsynligt, at det maatte være Drøm: Lappe en Fodbold, stod der. Det var da en komplet meningsløs Opgave i en Sportskonkurrence. — Men paa den anden Side havde Hr. Clausen sagt, at alt var muligt, og

det kunde ligne ham at give en Opgave, de mindst af alt ventede.

Lørdagen kom og Konkurrencen begyndte. Formiddagen gik med 100 m Løb, Tennis og Fodbold, men ved Middagstid, hvor der skulde være 2 Timers Pause, vidste endnu ingen noget om Resultatet. — I Middagspausen trænede Sigurd for lukkede Døre — — i at lappe Fodbold. Han *maatte* gøre det! En gammel udtjent Fodbold *maatte* finde sig i at blive hullet som en Tesi og lappet igen.

Sigurd vandt den hemmelige Konkurrence!

Nu var han klar over, at han ikke havde drømt. Han havde som en Tyv stjalet de Points, han fik mere end Bent i den hemmelige Konkurrence.

Hele Konkurrencen havde tabt sin Betydning for ham. — Hvordan han sled sig igennem Lørdag Eftermiddag og hvordan han omsider træt af Dagens Strabadser og sin daarlige Samvittighed tumlede i Seng og faldt i en tung Søvn, vidste han ikke næste Morgen, men at han paa en eller anden Maade *maatte* have lettet sin Samvittighed, vidste han derimod. Men hvordan? Han var klar over, at baade Rektor og Hr. Clausen havde meget høje Idealer om Ærlighed og at de begge vilde blive bedrovede og maaske vrede paa ham, og Tanken om, at de to ikke mere vilde stole paa ham, var næsten for meget for den ærekære Dreng.

Minutterne, inden Sigurd bankede paa Rektors Dør, var, syntes han bagefter, de længste, han havde oplevet. — Da han paa Rektors: Kom ind! traadte ind paa Kontoret, sad Hr. Clausen og talte med Rektor. Hvad ønsker Mossjø? Ja, Sigurd vilde gerne tale med Rektor et Øjeblik. Ja, saa fjerner jeg mig, sagde Hr. Clausen. Sigurd fik fremstammet, at han gerne vilde have Hr. Clausen skulde blive. Usammenhængende og stødvis fremstammede Sigurd sin Bekendelse om Nattens Begivenheder, fortalte først om, hvordan han om Aftenen ikke kunde faa den gule Konvolut ud af Tankerne, om sin mærkelige drømmeagtige natlige Færd. — Rektor og Hr. Clausen lyttede til Drengens Tale og forstod, at de her stod overfor en Dreng, hvis Ærekærhed og Iver efter at blive Nr. 1 havde faaet hans Nerver til at spille ham et Puds, men en Dreng, som ikke ønskede at undskylde sig, men blot *maatte* have lettet sin Samvittighed. —

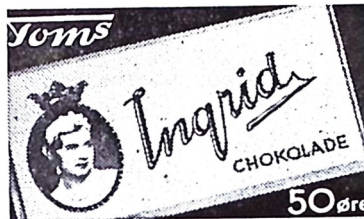
Da Sigurd var færdig, tog Rektor til Orde: Ja, Sigurd kan vel forstaa, at dette undrer os og gør os meget kede af det, — men ser du, baade Hr. Clausen og jeg vidste, at den gule Konvolut var aabnet i Aftenens Løb, vi vidste blot ikke hvem, der havde gjort det, men vi ventede, at vedkommende skulde melde sig, og egent-

A/S De Forenede Mineralvandsfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede



J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Spejder:

Tag med i Rygsækken

Wolff & Arvé^S

MARMELADER

i Lommepakning

Sparer Smør - Erstatte Paalæg

Forlang dem hos Købmændene

Den fineste Mælk og Fløde leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Alt original aftappet Fløde, Sodmælk og Jerseymælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staet Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

lig — hvor mærkeligt det end lyder — er vi glade over, at det er dig, der har gjort det. — Du forstår godt selv, at det, du har gjort i Nat, er galt — pinende galt — men mere galt er det, at du overhovedet er kommet ind paa den Tanke paa uretmæssig Maade at skaffe dig en Fordel. Og — naar jeg siger, vi er glade for, at det er dig, der har gjort det, mener jeg, at vi stadig har vor gode Tro paa dig i Behold og mener at netop du har en saa god Bund i dig, at du kan taale dette — hvad skal jeg kalde det — Fejltrin, som maaske endda kan lære dig, at en god Sportsmand spiller ærligt Spil — fair play — kalder Englænderne det. Vi ønsker og haaber for dig, at det maa være sidste Gang, du gør dig skyldig i en unfair Handling. — Det glæder mig at du har vundet Sejrr, Sigurd, ikke i Konkurrencen, den vinder Bent og den vilde du heller ikke have Glæde af nu, men den Sejrr du vandt over dig selv, da du kom herind og fortalte alt. — Blot I alle altid vilde komme og fortælle os ældre om det, der tynger. Det er aldrig for sent og vi er jo til for at hjælpe hverandre.

Med Taarer i Øjnene listede Sigurd sig ud af Rektors Kontor. Han følte sig knyttet endnu nærmere til de to Mænd end før.

Med et ærligt Haandtryk ønskede Sigurd Bent til Lykke med Pokalen, som Rektor overrakte ham ved en lille Fest i Spisesalen Søndag Aften.

En af den gamle Kostskoles Traditioner var den, at enhver Elev ved sin Afgang fra Skolen fik Ret til at hænge sit Skjold op paa Spisesalens Væg. — Hele den ene Væg var snart dækket af spraglede Papskjolde. Foruden Elevens Navn og Mærke bar Skjoldet sin Ejermans Motto.

Nu — mange Aar efter — hænger Sigurds Skjold paa Væggen og dets Motto er:

FAIR PLAY.

Kræsen.



Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PA1æ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,
Fiolstræde 19, København K.
Tlf. PA1æ 4526, Lokal 2.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen
Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 22, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side	150.00 Kr. pr. Gang
1/2 Side	75.00 Kr. pr. Gang
1/4 Side	37.50 Kr. pr. Gang
1/8 Side	18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %
Farvetryk Specialtilbud
Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i Aug. og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:
Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 22
København K. Telefon BYen 8630

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31